

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/159046,Uroczystosc-nadania-sali-konferencyjnej-w-KPRM-imienia-premiera-Jana-Olszewskiego.html>
27.02.2026, 00:13

Uroczystość nadania sali konferencyjnej w KPRM imienia premiera Jana Olszewskiego – 8 lutego 2022

W rocznicę śmierci Jana Olszewskiego, wybitnego polskiego polityka, uczestnika Powstania Warszawskiego i działacza opozycji antykomunistycznej, jego imię nadano sali w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. W uroczystości wziął udział prezes Instytutu Pamięci Narodowej dr Karol Nawrocki.

07.02.2022

Uczestnicy uroczystości mogli obejrzeć w sali im. Jana Olszewskiego wystawę [„Spojrzenie ludziom prosto w oczy...”](#), którą Instytut Pamięci Narodowej przygotował na 90-lecie urodzin premiera Olszewskiego w 2020 roku. Na wystawie przedstawione zostały poszczególne etapy życia bohatera: od narodzin w rodzinie kolejarskiej, związanej od pokoleń z tradycją Niepodległości, do ostatnich słów wypowiedzianych przezeń przed śmiercią: „Ja nie mam w obowiązku poddać się”. Obok najistotniejszych faktów z biografii Jana Olszewskiego przytoczone są jego wypowiedzi, a całość uzupełniają skany dokumentów oraz zdjęcia.

Jan Olszewski był premierem w latach 1991–1992, posłem do Sejmu I, III i IV kadencji, doradcą prezydenta Lecha Kaczyńskiego, w 2009 został uhonorowany Orderem Orła Białego.

W latach 70. był inicjatorem, współautorem i sygnatariuszem publicznych wystąpień przeciwko władzom komunistycznym, w tym najbardziej znanego Listu 59, przeciwko planowanym zmianom w Konstytucji PRL. W 1976 r. współtworzył w pełni zakonspirowane Polskie Porozumienie Niepodległościowe, działające na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości. Napisał jedną z najważniejszych publikacji drugiego obiegu wydawniczego – poradnik „Obywatel a Służba Bezpieczeństwa”. W 1976 r. należał do współtwórców Komitetu Obrony Robotników (później Komitetu Samoobrony Społecznej „KOR”), uczestniczył w redagowaniu dokumentu założycielskiego „Apelu do społeczeństwa i władz PRL”. Był współautorem statutu dla wolnych związków zawodowych, które przybrały po Sierpniu '80 postać „Solidarności”. Na posiedzeniu przedstawicieli załóg robotniczych 17 września 1980 r. przekonał zebranych do przyjęcia formuły jednego ogólnopolskiego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego NSZZ „Solidarność”. Współprowadził postępowanie rejestracyjne „Solidarności” i „Solidarności” Rolników Indywidualnych. Był doradcą Krajowej Komisji Porozumiewawczej/Komisji Krajowej „Solidarności” NSZZ „Solidarność” i Regionu Mazowsze.

Po ogłoszeniu stanu wojennego pełnił funkcję doradcy w Sekretariacie Episkopatu Polski. Występował jako oskarżyciel posiłkowy w procesie morderców ks. Jerzego Popiełuszki. W 1988 r. współtworzył Komitet Obywatelski przy Przewodniczącym NSZZ „Solidarność” Lechu Wałęsie. Opowiadał się przeciwko dążeniu do porozumienia z komunistami. Odmówił objęcia z ramienia tzw. strony społecznej stanowiska przewodniczącego „podstolika” do spraw reformy prawa i sądów przy „okrągłym stole”.

6 grudnia 1991 r. stanął na czele pierwszego niekomunistycznego rządu odrodzonej Polski. Jego rząd zrealizował uchwałę lustracyjną z 28 maja 1992 r. 4 czerwca 1992 r. został obalony przez

obrońców „okrągłego stołu”.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Relacja

Powiązane wiadomości

Uczciliśmy pamięć premiera Jana Olszewskiego